Ч. 199. Неділя 19 (6) вересня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

(37. засіданє I. сесиї IX. періоду.)

Бесіда Є. Ексц. п. Намістника.

Високий Сойме!

Не мое діло оцінювати, о скілько зміни, які я завів в минулім році у внутрішнім урядованю політичних властий і о скілько напрям і дух, яким я стараю ся натхнути сю адміністрацию, — видали вже в сім розмірно короткім часї дійсні овочі та о скільки відчула їх суспільність.

Можу високий Сойм запевнити, що у великій, найкрасшій частині мого підвласного урядницкого тіла найшов я зараз ревне сопернитцтво в сім напрямі, а в сих урядників, що зразу не зовсім розуміли мої інтенциї, з кождим днем помічаю красше зрозуміне моїх намірів. Загал урядників признае, що строге придержуване законів, обєктивність в полагоджуваню справ, рада ініциятива у всім, що стремить до добра населеня, вічливість в поведеню і з найнизшими, — не лише не приносить пониженя становищу урядника, але навпаки: скріпляе его і підносить та побільшуе его дійстний вплив. Більша самостійність, а притім і більша одвічальність — се в урядованю е певно труднійше як вижидати інструкций з гори.

Безсторонність трудна там, де ріжні люди і сторонництва домагають ся від урядника, щоби станув на їх партийнім становищи, і нераз ще в сім напрямі можуть бути похибки, але я маю повну віру, що они будуть з кождим днем рідші.

В нинїшних часах, в яких політична борба ріжних сторонництв так заострюють ся, причинив ся факт, що політична адміністрация краю не пішла на услуги жадному сторонництву, безперечно до удержаня сего політичного мира, котрим наш край тішить ся, і котрий дав спромогу політичному житю розвивати ся з повною свободою, не загрожуючи нарушенем порядку.

Авантури, о скілько спорадично лучили ся, мали ціху індивідуальної молодечої сваволі, а коли стрінули ся зараз з конечною репресиею властий, не прибрали ніколи ширшого занепокоюючого значіня.

Слабою стороною нашої адміністрациї е ще те, що збираючи свої сили і працю до справ загального зрачіня, не може розвинути потрібної скорости в залагоджуваню справ — із загального становища дрібних, але для сторони, котру они дотикають, — нераз перворядної ваги.

Нехай вис. Сойм буде переконаний, що кожда така проволока, о скільки до мене дійде, дотикае мене і болить лично не менше як інтересента. Але тут не вистане, як я переконав ся, анї можлива редукция маніпуляциї, ані збільшене праці урядників, котре радо признаю. Треба приросту сил, а як малий він — се загально звістно. Скорше полагоджуване справ улекшило би безперечно зближене уряду до населеня через помножене староств. Але коли прийшло перевести сей постулят і усунено фінансові перешкоди в твореню нових староств, показали ся нові перепони.

Таких політичних повітів, що їх можна поділити прямо на два, — дуже небогато. Коли-ж переводити би акцию на ширшу скалю, аби дійстно вдоволити потребам населеня, треба би з двох політичних повітів творити три нові в сей спосіб, що з кождого з давних політичних повітів виділить ся по одному судовому повітови і злучить ся два судові повіти в новий політичний повіт. Але в такім случаю ривалізация двох місточок і вигода кількох чи кільканайцятьох сіл мусить уступити перед висшим інтересом. Інакше буде се діло безуспішне. Дальшою перепоною у тво-

Дитина.

З німецкого — А. Г. Ґрефе.

1.

В елеґантнім сальоні готелю „Контіненталь" у Відни сидів постарший вже панок коло печи, в котрій, мимо того, що то було в теплий день цьвітня, горів веселий огонь. Панок той від часу до часу нахиляв ся трохи на бік, ще глубше в сумрачну тінь, яка довгими смугами сунула ся по пишно урядженій комнаті. Майже здавало ся, мов би від палахкотячої полумінм очи его боліли мимо того, що косив великі темні очиці. Відтак делїкатне, з острими чертами лице щезло таки зовсім в темряві, лиш нервові руки з довгими тонкими пальцями позістали осьвітлені, а той безнастанний рух тих рук і якесь суванє ними були виразним доказом того, що той самотний чоловік чогось сильно роздразнений.

Так сидів він вже довший час, коли нараз в сусідній комнаті дались почути голоси. Роздав ся тонкий, дзвінкий жіночий голос, а між тим дитинячий сьміх. Руки того пана коло огию зачали ще нервовійше трясти ся.

— Феліцие! — відозвав ся він нагло півголосом.

Зараз відчинили ся двері.

— Не можу слухати того сьміху! — сказав той чоловік подразненим голосом. — Голова мені аж ніби горить. А очи — ох, той біль!

Він застогнав і затулив собі очи долонями.

Жінка, людина ще дуже молода, що стояла на порозі, замкнула чим скорше двері за собою і легким кроком підійшла близше. Мала щось особенного на собі, щось, що не дасть ся зрівнати з загальним понятем краси. А все-таки була чаруюча як рідко яка женщина. Лице подовгасте, брукяве, майже ще як у дитини, а все таки повне пікантериї, великі чорні як вуголь очи, буйне темне волосе, а стать легонька і гнучка як прутик.

— Ти роздразнений, Оттоне — відозвала ся молода жінка приступаючи близько него. — То тота істория — з дитиною. Ти від того нездужаеш. А я — я так чогось бою ся —

— Пусте! — сказав на то чоловік дуже тихо. — Не маеш чого бояти ся, зовсім нічого. То тебе взагалї нічого не об одить. А страх? — Та ніби чого? Я чей маю ще досить розуму, щоби знати, що роблю. А ти взагалї не маеш нічого робити, як лиш сидіти тихо тепер і на будуче. Ти знаеш: заплата гідна труду. Подумай собі лиш тоті дорогоцінности у Ляліка в Парижи! Под‚май собі тоті мережева, які ми видїли у Фльоренциї, тоті образи, котрі ти хотїла купити, тоті двірки, які ти мала охоту ставити! Моя ти люба, маленька, солоденька жіночко — все то будеш мати, все! А будеш мене за то любити, Феліцие?

В комнаті, в котрій ставало щораз темнійше, було чути ту бесіду лиш мов би якимсь віддих, а все-таки в тих кількох словах дрожав цілий спертий жар горячого серця.

Чи взагалї відчувала то его молода жінка? В сім хорошенькім дитинячім личку не напружив ся ані один нерв, еї голос був так само байдужний як і перед тим, коли она відозвала ся: Так, Оттоне, так. Буду тебе дуже любити. А вжеж.

Він мов би утомлений звісив голову. Він знав той голос. А відтак схопив ся нараз і притягнув жінку, що сиділа на кріслї коло него, з якоюсь дикою пристрастию до себе, мов би хотів зломити еї гнучку стать.

— Мусиш — мусиш!

Она дала все спокійно з собою робити, лиш очи їй засьвітили ся — майже як зі страху. Відтак нараз его руки пустили еї і він випхнув еї борзо до дверий.

— Хтось запукав! — шепнув до неї. — Іди собі, Феліцие! Іди, а пішли мені Фрица з хлопцем! Борзенько!

Сильно опалене лице того чоловіка відбивало ся через хвилинку виразно від послїдного сьвітла вечірного сумерку, яке добувало ся крізь вікна, заслонені грубими занавісами. Дивна то якась своєрідна голова, котрої черти вказували на зелізну енерґію.

За хвильку опісля та висока стать повалила ся знову на глубоке крісло.

Хтось ще раз запукав.

— Прошу!

Двері, що виходили на коритар, отворили ся і на порозі показала ся якась мала, стара жінка. — То я — Фельдманова — сказала увійшовша якимсь трохи непевним голосом.

Пан привитав еї вічливо. — Ходіть до

реню старость є повна недостача поміщеня для староства і мешкань для урядників.

З важнійших справ, на яких почим я натякнув в торічній промові, можу зазначити, що запомогова акция для зменшеня торічних елементарних нещасть, котру переведено з незвичайним напруженєм і працею, — принесла населеню дійстну поміч. Розведено єї на широку скалю, тому не диво, що не була она свобідна від деяких недостач і похибок, головно при роздачі і продажі збіжа по знеженій ціні, але сї похибки виступали головно там, де місцеві чинники не підперли відповідно старости. Соймові революциї, які ухвалено в сїм напрямі, старало ся правительство задоволити, скілька мога. Зміни були головно в тім, що роздача позичок для дрібних господарств показала ся технїчно вельми трудною до переведеня. Натомісць призначено дальших 300 ваґонів відпадків соли на безплатну роздачу, видано 750.000 корон на роботи коло направи знищених повітових і громадских доріг, 238.000 корон на роботи при меліорациях, а після депеші, яка наспіла перед кількома днями, призначено дальших 500.000 корон субвенциї на роботи коло будови нових доріг для поодиноких повітів. Вкінци можу зазначити, що з ґрунтів, навіщених елементарними нещастями в 1908 р., — відписано вже 1,948.000 корон ґрунтового податку, а в найблизшім часї буде відписано ще 625.000 корон.

(По руски): Болюча в найвисшій степени для населеня справа занечищеня вод відпадками нафти, посунула ся о стільки наперед, що видано розпорядок, який дає рафінериям подрібний припис, як уладжувати заведеня для відчищуваня, що переведено на сїй основі велику часть доходжень, котрі стверджують, які недостачі є в сїм напрямі у рафінериях і, що на сїй основі видасть ся оречення, котрі переведеть ся з цїлою строгостию.

Дальшим кроком в сїм напрямі есть проєкт уладженя т. зв. „лапачки“, яка ловить ропу, що виплиная з верченої студнї та з розірваних резервоарів. Сей проєкт буде виконаний тепер в бориславских копальнях і буде й деинде взірцем для таких уладжень.

Продаж дерева з державних лїсів перейшла минувшої зими період першої проби. Сего року примінить ся єї на ширшу скалю.

Поборюванєм пошестий занимала ся адміністрация з можливою енерґією і причинила ся безперечно до зменшеня їх. Коли однак єї змаганя не всюди мали повний успіх, то причина лежить в недостачі закона про поборюванє пошесних недуг, в недостачі потрібного числа десинфекцийних приладів та в недостачі движимих шатер, в яких можна би дійстно ізолювати недужих.

Що до реґуляциї рік, то можу зазначити, що побіч строго технїчної акциї, розвинено з повною дбайливостию акцию для розслїду й полагоди жалоб, до яких реґуляциї давали населеню привід. Пан віцепрезидент Клеберґ звідав богато надрічних околиць, відки доходили жалоби, і зустрів ся безпосередно з інтересованим населенєм.

Сплавлюванє дерева управильнено з цїлою енерґією, і сего року не дало вже оно жадного приводу до жалоб, колись так голосних.

(К. б.).

Вчера о 5 год. відбуло ся засїданє предсїдателїв клюбів соймових. Конференция обговорювала коротко справу руских друків а відтак розбирано справу нових проєктів фінансових. Пос. Стапіньский предложив іменем клюбу людовців свою проґраму робіт і заявив, що людовцї обстають при тім, щоби сойм в як найкоротшім часї зазначив своє становище в справі реформи виборчої.

Вчера відбуло ся засїданє руско-українського клюбу під проводом дра Евгена Олесницкого. Зголошено два пильні внесеня, котрі будуть на менїшнім засїданю мотивовані. Перше з тих внесень домагає ся, щоби візвати правительство, аби оно приступило сейчас до основаня середних шкіл з рускою мовою викладовою взглядно до виконаня резолюциї пос. Стадницкого з 5-го падолиста м. р., котрою ухвалено основанє таких шкіл у відношеню до потреб народности (внес. дра Олесницкого); друге домагає ся візваня комісиї для реформи виборчої, щоби всї внесеня предложила до 14 днів.

Клюб т. зв. „староруский“ (москвофільский) відбув засїданє під проводом о. Колпачкевича, позаяк др Дудикевич, котрого запрошене послів соймових і парляментарних на нараду дня 9-го с. м. всї члени того клюбу з'іґнорували, не прибув, щоби не виставити ся нову компромітацию, і прислав лиш письмо, в котрім доносить о „тяжкій недузї“. Головою клюбу вибрано одноголосно дра Короля на місце дра Дудикевича. Сю звістку потуємо за польскими ґазетами. „Dzien. Pol.“ доносить, що др. Дудикевич готов мабуть усунути ся зовсім з житя політичного.

Новинки.

Львів, дня 18-го вересня 1909

— **Іменованя.** Львівский висший суд краєвий іменував авскультантами: концеп. практиканта скарбу Мих. Льої і практик. судов.: дра Озию Плїтгера, Єзех. Раппапорта, Як. Рубля, дра Дав Каца, Юр. Телеваґу, Арт Маєра, Ігн. Панаса, Пет. Айперта, Ев. Величковского, Теод. Покорного, Дан. Насаду, Андр. Алиськевича, Ал. Маларкевича, Фр. Дворжака. О. Ходаковского, Івана Івахова, Леоп. Покорского, Йос. Козьоранского, Ігн. Розенбаума, Меч. Карновского, Богд Ржепнїйского, Ант. Шльосера, Ром. Бачіньского, Кар. Ярошевского, Л. Гамбурґера, Ер Боттушана, Стеф. Головачя, Йос. Чапельского, От. Ґермана, Ів. Гагона і Ст. Пачиньского.

— **Краєва Рада шкільна** іменувала Кароля Білїя, директора державної школи промислової директора школи шлюсарства в Сьвйонтніках, директором школи шлюсарства машинового в Тернополи в VII кл. ранґи з правосильностию від 1 вересня.

— **Кваліфікацийні іспити** для учителїв народних шкіл перед іспитовою комисиєю в Бережанах розпічнуть ся дня 11 жовтня с. р. Поданя належить вносити до кінця вересня с. р. перед властиву окружну власть. Кандидати мають зголосити ся найдальше до дня, попереджаючого іспит, в канцеляриї ґімназиї в Бережанах.

— **На хлїборобскій виставі в Стрию** будуть продавати переписні картки з ілюстрациями видавництва „Українська штука“ сериями по 12 карток. 60 прц. доходу призначено видавцем Іва-

---

середини! Моєї жінки нема, але згадані річи, про котрі я вам писав, лежать оттам на кріслї Она не може того всего з собою забрати, хоч богато з того майже зовсїм нове. Але ми за кілька днів виїзджаємо до Парижа або до Льондону — куди напевно, нинї ще не знаємо. Отже чей й самі подасте цїну? Моя жінка, як то менї розповідала, купувала у вас в послїдних часах прекрасні старі мережева. Ви певно на таких скарбах розумієте ся. Отже подайте самі цїну.

Панї Фельдманова знайшла ся в своїм фаху. Она від своїх молодих лїт торгувала, купувала і продавала. Она тим хвалила ся, що у неї добре око а тут були самі прекрасні річи. Брала одні за другими і оглядала старанно до сьвітла. Відтак сказала цїну, яку готова була заплатити. Але голос єї був дуже придушений, бо знала дуже добре, що тоті річи були далеко більше варті, а панї Фельдманова була через цїле своє житє честною, порядною купчихою. Але інтерес в послїдних часах ішов так зле; она мала мало готівки; отсї сукні тут та мережева і плащі могла зараз дальше продати. Знак єї дуже манив, отже трохи несьміло подала якусь цїну.

Той пан махнув байдужно рукою. — Ну, нехай, люба панї. В прочім то не лиш се одно, чого я вас казав сюди закликати. Я — от бачите, я довідав ся случайно, що ви в грошевих клопотах.

Панї Фельдманова потакнула зажуреною головою. Она спогадала собі на свого старого чоловіка, на то, як то їй тяжко приходить ся бороти ся о ту дрібку житя. Ох, як важко жити на сьвітї! Було досить чим журити ся.

— Може би ви схотїли заробити в легкий спосіб красну суму гроший? — спитав нараз той пан коло печи.

Старуха мало що аж не підскочила. Чи она би хотїла!

— Річ дуже проста — говорив той пан спокійно дальше а лиця его таки вже зовсїм не було видко. — Ми, моя жінка і я, лише що від кількох днів тут у Відни. Я дуже хорую на очи і якраз нинї і завтра мусимо до лїкаря — моя жінка мусить, бачите, іти зі мною. Хто знає, чи не треба буде якої малої операциї. На жаль маємо з собою дволїтного синка, а ось вчера нараз втікла нам нянька, вийшла і більше не вернула. Ми тут не знаємо нікого а лишати малу дитину з нашим слугою Фрицом саму одну в готели, то преці ніяково. Мужчина преці не знає, як обходити ся з дитиною!

— Певно, що нї! — сказала панї Фельдманова з переконанєм А при тім нагадали ся їй любенькі, солоденькі личка єї власних вже давно померших діточок. То єї таки дуже тронуло

— А моя жінка каже — говорив той пан дальше, — що ваш чоловік і ви самі так їй дуже сподобали ся. Она була таки у вашій комнатї коло крану а там все було так гарне, так чисте і здорове. Отже менї прийшло на гадку просити вас, люба панї, щоби ви взяли на день — а може й на два — нашу дитину. Наш слуга занесе хлопця, котрий ще нїчого не знає, до вас і знов від вас забере. Розуміє ся, що задармо не будете дитини держати.

При сих словах поклав той пан дві золоті монети на стіл перед панию Фельдманову.

Таке предложенє було для старої жінки великою несподіванкою і она сама не знала, що на то відповісти. Не могучи рішити ся, споглядала на золоті монети. Они сьвітили ся та блищали так якось дивно приманчиво, та-ки направду не могла звести очий з них. А остаточно: чому би їй не заробити тих гроший? Она преці уміла обходити ся з дітьми. А сего стерегла би як свого ока в голові.

Поволи витягнула она руку по гроші. — Коли хоче дійстно здати на мене дитину — говорила она пиняво.

Але той пан не лишив їй богато часу. Він всунув їй скорим рухом гроші в руку і задзвонив. За хвильку опісля явив ся якийсь слабовито виглядаючий молодий чоловік з близною на чолї. Він мав на собі якусь темну лїберию. На руцї держав красного, сьвіженького хлопця, котрий вже був убраний в суконьку і шапочку.

Той пан зайшов ще більше в тїнь і поговорив щось з тиха зі слугою в якійсь чужій мові. Відтак сказав ще кілька пращальних слів, кивнув привітливо до хлопятка і наказав панї Фельдмановій, щоби она в тім короткім часї добре пильнувала малого.

За хвильку опісля замкнули ся двері за женщиною, слугою і дитиною.

(Дальше буде).

ном Трушем на народну школу в Стрию. Нехай же ніхто не опустить вистави, не купивши на памятку бодай одної серії. Ціна 1 К 20 с. Серия містить 6 чудових репродукций з різьб Шкрибляків, 3 репродукциї з картин наших артистів і 3 з японьских ілюстраций для познакомленя нашого загалу зі штукою Японців, котра тепер цілий цивілізований сьвіт інтересує.

— **Руска семінария учительска в Чернівцях.** Черновецка „Буковина" доносить: „Ділимо ся з нашими читачами, з всїма Українцями буковиньскими а далї з цїлим нашим народом, деб він не був, — відрадною вісткою, що остаточно маємо вже свою чисто україньску мужеску учительску семінарию в Чернівцях. До нашої краєвої Ради шкільної прийшло вже урядове рішенє Мінїстерства просьвіти про розділ теперішної учительскої семінариї в Чернівцях на окремі, цїлком автономічні відділи, для Русинів, для Волохів і для Нїмцїв. Кождий відділ буде мати свого управителя. Очевидно, ся україньска учительска семінария не буде утраквістична, але чисто україньска. Наше давне бажанє стало ся дїлом, а здобуток сей приносять нам нинї наші посли".

— **Гостину мукачівского Владики** Преосв. еп. Юлія Фирцака у Є. Е. нашого Митрополита у Львові треба уважати за факт великої ваги, котрий в зближеню наших найвисших достойників церкви віщує нам і тїснїйше зближенє обох частий нашого народу по сім і по і тім боцї Карпатів. Коли ж до того доходить, то єсть се безперечно заслугою Є. Е. нашого Митрополита Впреосв. Андрея гр. Шептицкого, котрий на дїла церкви і нашого народу глядить з висшого становища, зі становища ширшого сьвітогляду і відповідно до того поступає. Мукачівский Владика приїхав в гостину до Є. Е. Митрополита в товаристві професора дра Шуби; був — то ми вже доносили — в сой мі, оглядав львівскі церкви, Ставропигійский Інститут, а відтак і велику Бурсу Руск. Тов. педагогічного. В бурсї опроваджував обох достойних гостий директор бурси проф. Адриянович. Про цїлий будинок, уладженє і взірцевий порядок висказав ся Преосв. Фирцак з великими похвалами. Велике враженє зробило на Преосв. велике число питомцїв і їх поведенє. Преосв. Фирцак хотів бути також в школах руск. Тов. педагогічного і в дївочій гімназиї, та побут в соймі і візити у епископів і инших красвих достойників забрали єму цілий ранок. В честь гостий дав Впреосв. Митрополит обід і вечеру та запросив визначнїйших людий із львівского духовеньства. В часї обіду вела ся розмова про рускі справи. Угорскі гості почули бога то річий, для них зовсім нових. До рускої справи відносять ся они прихильно і надїють ся, що з заведенєм загального голосованя в Угорщинї настануть лїпші часи для угорских Русинів. Вчера відїхали гості домів. Додати тут потреба, що була се від многих лїт перша гостина угорско руского епископа в Галичинї. Послїдний раз гостив мукачівский епископ у львівского митрополита ще в р. 1838 р.

— **З зелїзниць.** Дирекция зелїзниць державних доносить, що при в'їздї на стацию в Бориничах дня 16 с. м. вихопили ся із шин два вози поїзду тягарового ч. 382, в наслїдок чого слїдуючі по нїм поїзди особовий і посп1шний опізнили ся. Зі служби зелїзничої не потерпів нїхто.

— **Убийство.** На дорозї межи Спасовом а Перв'ятичами сокальского повіта, знайдено сими днями тїло Мариї Гайди, селянки із Спасова, з численними ранами на голові. Підозріного о доконанє того убийства, Михайла Плетюка, свояка убитої, вислїдила жандармерия і відставила до слїдчої вязницї суду повітового в Сокали. Причиною убийства були незгодини родинні і охота забрати ґрунт убитої.

— **Самоубийство селянки.** З Ямни доносять: А. Бойко з жалю, що дїти хотять подїлити ся єї ґрунтом і що єї вчновие задля того подїлу зажадав судової комісиї з Делятина, положила ся дня 14 с. м. на шини в той спосіб, що голова знаходила ся межи шинами, шия на шинї а кадовб поза шинами. Так лежала она і дожидала поїзду, що рано о пів до шестої мав над'їхати з Микуличина до Ямни. Місце, на котрім положила ся, знаходить ся на кількасот кроків від пристанку „Ямна", коло рампи зелїзничої. Самоубийницї нїхто не добачив а поїзд, що надїхав з Микуличина, відтяв нещасливій голову так, що она покотила ся межи шини, а тїло повістало поза шинами. Самоубийство добачено зараз і дано знати до жандармериї в Яремчу, котра знов повідомила о тім власти судові в Делятинї. По нещасливій остав ся муж і осьмеро дїтий.

— **Тучі і хмаролони.** Дня 14 с. м. пересунула ся велика туча над містом Бржеском і околицею. Підчас бурі ударив грім в стайню властителя більшої посілости в Гнійвику, п. Лисаковского і убив 5 коний. Під ту пору був в стайни син властителя і наймит, але ними лиш кинуло на землю а впрочім не стало ся їм нїчого.

Із Сераєва доносять: Внаслїдок хмаролому декотрі улицї Сераєва стоять під водою, котра сягає до висоти 2 метрів. Богато жінок і дїтий згинуло. В місцевости Поле, де якраз відбував ся відпуст, вода замкнула вовсїм 15.000 людий так, що не можуть рушити ся. Вода забрала кілька домів а около 40 завалило ся під єї напором.

— **Про катастрофу в Бориславі** доносять: Через цїлий вчерашний день кипячка вигоріла слабою спокійною полуминею. Небезпечність вже минула. Після інформаций походячих з Товариства транспорту і маґазинованя кипячки, котре було властителем вигорівшої копячки, згоріло 1270 цистери (кітлових ваґонів) кипячки, яка містила ся в трох резервоарах. Стверджено вже рішучо, що жертв в людях не було нїяких крім легкого попеченя кількох осіб. Властителї згорівших домів і домашної знадоби на Котівскій Бани обчисляють свої шкоди на 154.000 К. Загальна шкода вчисляючи вигорівшу кипячку і деревляне вязанє резервоарів виносить около пів мілїона корон.

— **Дрібні вісти.** Товариство „Просьвіта" ідучи за поклином инших товариств, жертвувало на фонд приватних руских шкіл ім. бл. п. дра Ярослава Кулачковского, свого почетного члена, 100 К і зложило їх на книжочку Краєв. Союза кредитового ч. 2712. — Профессор А. М. Лобода буде в осїннім півроцї викладати в київскім унїверситетї „малорускую литературу" XIX ст. — Дванайцятлїтна Катерина Зубачиківна вийшовши оногди з помешканя Семена Огоновского, щезла без слїду. — Коли красти, то вже так як в Росиї. Комісия ревізийна викрила, що урядник маґістрату міста Москви розікрали 12 мілїонів рублів.

Телеґрами.

Борислав 18 вересня. Огонь нинї вже угашено. Акция ратункова скінчила ся. Вали охоронні так усипані, що навіть на случай вибуху огню в якімсь резервоарі не було би небезпечности для сусїдних резервоарів анї для села. Піонїри відійшли нинї рано.

Відень 18 вересня. Президент угорского кабінету др. Векерле прибув тут нинї рано.

Відень 18 вересня. „Fremdenbl." доносить: Канцлєр нїмецкої держави Бетман-Гольвеґ прибуде тут в недїлю вечером з Монахова, а в понедїлок о 11 год. рано буде на авдиенциї у цїсаря.

Будапешт 18 вересня. „Pester Lloyd" обговорюючи ситуацию, докоряє християнько-социяльній партиї, що она утруднює залагодженє кризи через опір против всяких жадань угорских.

Петербург 18 вересня. „Нов. Время" обговорює дальше ситуацию на далекім сходї і оголошує лист з Владивостока, заповідаючий вибух нової росийско-японьскої війни на 1910 р. Японія зброїть ся борзо.

Петербург 18 вересня. Мінїстерство справедливости поручило ґубернаторам, щоби допильнували, аби друкарнї ґубернских управ не друкували письм, видаваних „Союзом російского народу", як то доси практиковано.

Ню Йорк 18 вересня. Анґлїйский адмірал Бересфорд заявив на пирі в клюбі маринарскім, що Анґлїя зі взглядів на положенє в Европі мусить приготовити плян оборони народної Анґлїї. Анґлїя мусить удержати то що посїдає т. є. перевагу на мори. Єсть то для неї квестия житя або смерти.

Цїна збіжа у Львові.

дня 17 вересня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·50	до	12·80
Жито	9·20	до	9·40
Овес	7·—	до	7·30
Ячмінь пашний	7·—	до	7·50
Ячмінь броварний	7·50	до	8·50
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	—·—	до	—·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	—·—	до	—·—
Конюшина біла	—·—	до	—·—
Конюшина шведска	—·—	до	—·—
Тимотка	—·—	до	—·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Довиньского, під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).